

РЕШЕНИЕ

№ 303

гр. Бургас , 16.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, II ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
закрито заседание на шестнадесети август, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Росица Ж. Темелкова
Членове: Таня Т. Русева Маркова
Елеонора С. Кралева

като разглежда докладваното от Елеонора С. Кралева Въззивно гражданско
дело № 20212100500600 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл.463 ГПК.

Постъпила е **жалба от Г. Д. П.** от гр.В., ул.“С.“ № *, ет.*, ап.*, трето лице по изпълнителното дело, както и **жалба от А. Д. А.** от гр.В., ул.“С.“ *, вх.*, ет.*, ап.*, длъжник по изпълнителното дело, двете жалби подадени чрез адв.Лора Станкова и насочени **срещу Протокол за разпределение на суми от 20.11.2020 г.** по изпълнително дело № 20198000400955 по описа на ЧСИ Ивелина Божилова, рег.№ 800 на КЧСИ, постъпили след публична продажба на недвижим имот – 1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.607.108.1.8 по КККР на гр.Бургас.

В двете жалби са изложени идентични оплаквания против обжалваното разпределение на суми. На първо място, двамата жалбоподатели сочат, че по отношение на имота, предмет на публичната продажба, има вписана договорна ипотека в полза на „Първа инвестиционна банка“ АД, поради което банката се явява присъединен по право взыскател и същата е следвало задължително да участва в разпределението на сумите от продажбата на обезпеченото имущество, като ѝ се заделят суми до представянето на изпълнителен лист, но това не е направено от съдебния изпълнител, поради което извършеното от него разпределение е неправилно. На следващо място, двамата жалбоподатели оспорват разпределението по отношение на таксите и разноските по изпълнението. В тази връзка считат, че ЧСИ неправилно е приел по т.1.4 от разпределението за привилегировани всички

вземания на взыскателя Е.Д. в общ размер от 5205.15 лв. за извършени от нея разноси, като се сочи, че същите не са конкретизирани в разпределението, поради което не може да се направи извод кои от тях се ползват с привилегия и кои не. Жалбоподателите считат също, че в т.3 от разпределението не са конкретно посочени и индивидуализирани таксите по изпълнението, същите са определени като общи суми, без да е посочено за какво точно се отнасят, колко и какви справки и връчвания са извършвани, какво включват допълнителните разноси по т.31 от Тарифата, колко и какви държавни такси са плащани, като се оспорва и дължимостта на таксите в посочените размери. По тези съображения, двамата жалбоподатели молят съда да отмени обжалваното разпределение.

В срока по чл.436, ал.3 ГПК е постъпило писмено възражение от взыскателя Е. М. Д., с което се взема становище за недопустимост и неоснователност на подадената от Г.П. жалба. Не е постъпило възражение от взыскателя по по жалбата на длъжника А.А..

Не са постъпили писмени възражения от останалите страни в изпълнителното производство, същите не вземат становища по жалбата.

На основание чл.436, ал.3, изр.второ ГПК са представени мотиви от ЧСИ Ивелина Божилова във връзка с обжалваните действия, в които е изразено становище за недопустимост и неоснователност на подадените жалби. Приложено е копие на изпълнителното дело.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид становищата на страните и приложените към изпълнителното дело доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Изпълнителното дело е образувано по молба на взыскателя Е. М. Д. против длъжника А. Д. А., на основание изпълнителен лист от 12.08.2010 г., издаден в заповедно производство по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 11991/2010 г. на РС-Варна, с който длъжникът е осъден да заплати на взыскателката сумата от 25 000 евро – задължение по Запис на заповед от 28.10.2009 г., както и 2 979.15 лв – направени по делото съдебни разноси (979.15 лв. за държавна такса и 2000 лв. адвокатски хонорар). Първоначално е образувано изпълнително дело № 20107160400645 по описа на ЧСИ Н.Георгиев, рег.№ 716 с район на действие БОС, което е прехвърлено за продължаване на изпълнителните действия на ЧСИ Т.Маджарова, рег.№ 803 с район на действие БОС и е преобразувано под № 20118030401399, което също е прехвърлено за продължаване на изпълнителните действия на ЧСИ И.Божилова, рег.№ 800 с район на действие БОС и е преобразувано под настоящия № 20198000400955 по описа на ЧСИ Божилова.

Длъжникът А.А. е уведомен за образуваното изпълнително дело с ПДИ изх.№ 5202/12.02.2010 г., връчена на 28.10.2010 г. по реда на чл.47, ал.5 ГПК (в приложимата редакция към 2010 г.), като от справка от НБД „Население“ е видно, че залепването е извършено на адреса на длъжника, посочен в справка като постоянен и настоящ негов

адрес към 11.10.2010 г.

Принудителното изпълнение е насочено към недвижим имот – 1/2 ид.ч. от СОС с идентификатор № 07079.607.108.1.8 по КККР на гр.Бургас, с адрес гр.Б., ж.к.“Л.“, бл.*, вх.*, ет.*, ап.*, собственост на длъжника А.А., тъй като целия апартамент е притежаван в режим на СИО между него и съпругата му Б. А..

С молба вх.№ 11535 от 06.12.2010 г. по регистъра на СВ-Бургас, ЧСИ Георгиев е поискал от Служба по вписванията – Бургас вписването на възбрана върху процесния недвижим имот – СОС с идентификатор № 07079.607.108.1.8, с площ от 64.48 кв.м., с подробно описани граници. С определение от 06.12.2010 г. на Съдия по вписвания към СВ-Бургас е постановен отказ за вписване на възбраната, който е обжалван от възискателя Е.Д. по съдебен ред. С Определение № 613/23.12.2011 г. по гр.д.№ 403/2011 г. по описа на ВКС, II ГО, отменящо Определение № 1535/24.06.2011 г. по ч.гр.д.№ 57/2011 г. на БОС е постановена отмяна на определението на Съдията по вписванията при СВ-Бургас, с което е отказано вписване на възбраната по молбата на ЧСИ Георгиев с вх.№ 11535 от 06.12.2010 г. и делото е върнато на СВ-Бургас за вписване на възбраната върху недвижимия имот. Съгласно разпоредбата на чл.577, ал.3 ГПК, когато съдът отмени отказа, вписването, отбелязването или заличаването се смята за извършено от момента на подаване на молбата за него. Следователно, в случая вписването на възбраната върху процесния имот се смята за извършено от входирането на искането от ЧСИ Георгиев в СВ-Бургас, поради което и възбраната е вписана по партидата на длъжника А.А. с дата 06.12.2010 г.

Междувременно, в процеса на обжалване на отказа на Съдията по вписвания при СВ-Бургас, на 15.12.2010 г., с НА № *, т.*, рег.№ *, дело № */2010 г. на нотариус рег.№ 458 на НК, длъжникът А.А. и съпругата му Б. А. се разпореждат с процесния недвижим имот в полза на трето лице – Г. Д. П., жалбоподател по настоящото дело. На 01.02.2011 г. купувачът Г. Д. П. и съпругата му С. Е. П. са учредили договорна ипотека върху недвижимия имот в полза на „МКБ Юнионбанк“ АД (понастоящем „ПИБ“ АД), с НА № *, том *, рег.№ *, дело № */2011 г. Видно от нотариалния акт, договорната ипотека е учредена за обезпечаване вземанията на банката по банковия кредит, предоставен на Г.П. с договор за ипотечен кредит № */07.12.2010 г. в размер на 50 000 евро.

Процесният недвижим имот е описан с протокол за опис от 20.08.2012 г., оценен и изнесен на публична продажба, за които действия длъжникът, третите лица по чл.452 ГПК и кредиторът с вписана ипотека „МКБ Юнионбанк“ АД (сега „ПИБ“ АД) са били надлежно уведомени. Първата продажба е обявена за нестана, поради липса на депозирани наддавателни предложения, след което са насрочвани няколко публични продажби, които също са обявени за нестана, като междувременно са назначавани нови експертизи за актуална пазарна оценка на имота.

Процесната публична продажба, проведена за времето от 28.08.2020 г. до 28.10.2020 г., е приключила успешно, като с протокол за обявяване на постъпили наддавателни

предложения и на купувач от 29.10.2020 г. за купувач на имота е обявен вискателя Е. М. Д., за сумата от 45 286 лв.

На основание чл.456 ГПК присъединен като вискател по негова молба е „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД за събиране на вземанията на дружеството от длъжника в размери, посочени в представеното удостоверение по чл.456, ал.3 ГПК.

На основание чл.458 ГПК присъединен по право вискател по изпълнителното дело е Държавата чрез ТД на НАП – Бургас за публичните задължения на длъжника, съгласно представени удостоверения по чл.191, ал.4 ДОПК.

На основание чл.459, ал.2 ГПК присъединен по право вискател е „Първа инвестиционна банка“ АД („МКБ Юнионбанк“ АД), като кредитор с учредена в негова полза договорна ипотека върху недвижимия имот, предмет на изпълнението.

С протокол от 20.11.2020 г. е изготвено и предявено от ЧСИ Божилова обжалваното понастоящем разпределение по чл.495 ГПК на постъпилата сума от публична продан на процесния имот – 1/2 ид.ч. от СОС с идентификатор 07079.607.108.1.8 по КККР на гр.Бургас, за чиито купувач е обявена вискателката Е.Д., за сумата от 45 286 лв.

Сумата е разпределена по следния начин:

– в полза на ЧСИ Божилова е разпределена сумата от **782.40 лв.** – дължими, но незаплатени авансови такси по изпълнението за извършени от ЧСИ действия по образуване и обезпечаване на производството, подготовка, опис, разгласяване на публ.продан и др., начислени по т.3, т.5, т.4, т.13, т.31 ТТРЗЧСИ, както и сумата от **3524.29 лв.** – такса по т.26 ТТРЗЧСИ.

- в реда по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД – на вискателя Е.Д. е разпределена сумата от **5205.15 лв.**, представляваща такси и разноски, платени от вискателя (2979.15 лв. – разноски по делото, 360 лв. – адвокатско възнаграждение, 396 лв. – платени такси за образуване на делото (при ЧСИ 803 – по т.1, 3, 4, 5, 6, 9 и 10 ТТРЗЧСИ), 350 лв. – възнаграждения за вещи лица, 1060 лв. – авансови такси по изпълнението по т.2, 4, 3, 5, 8, 9, 10 и 31 ТТРЗЧСИ и 60 лв. – такса опис по т.20 ТТРЗЧСИ.

- в реда по чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД – към Община Бургас е разпределена сумата от **889.70 лв.** за дължими местни данъци ДНИ и ТБО за процесната 1/2 ид.ч. от имота.

- в реда по чл.136, ал.1, т.6 ЗЗД – на към НАП е разпределена сумата от **12 014.86 лв.** за дължими публични задължения от длъжника.

След привилегиите по чл.136 ЗЗД, остатъкът от сумата в размер на 22 869.30 лв. е разпределена пропорционално между хирографарните кредитори, с посочения в протокола коефициент, както следва:

- за вискателя Е.Д. – 22 036.81 лв.

- за присъединения вискател „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД – 832.49 лв.

Поради недостатъчност на събраната сума, неудовлетворени са останали вземания на първоначалния вискател и на присъединения вискател по чл.456 ГПК.

Към присъединеният по право вискател „ПИБ“ АД не е разпределена сума, като в протокола за разпределение е отразено, че учредената в полза на банката договорна ипотека от третите лица по чл.452 ГПК е вписана след вписване на възбраната по изпълнителното дело, банката е уведомявана редовно за изпълнителните действия, но към момента на разпределението не се е присъединила по отношение на обезпеченото с ипотека вземане, не е представен изпълнителен лист или удостоверение по чл.456 ГПК.

При така установените факти и с оглед наведените в настоящата жалба оплаквания, за съда се налагат следните правни изводи:

По отношение на жалбата на Г. Д. П.:

Жалбата е подадена в срока по чл.462, ал.2 ГПК и срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, но от лице без правен интерес, поради което съдът я намира за недопустима.

В случая, жалбоподателят П. се явява трето лице на изпълнителното дело, което не разполага с право на жалба против разпределението. Съгласно чл.435, ал.4 ГПК, третото лице може да обжалва действията на съдебния изпълнител само когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на запора или възбраната се намират във владение на това лице, като жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собствена на длъжника при налагане на запора или възбраната. А съгласно чл.435, ал.5 ГПК, третото лице може да обжалва и въвода във владение на недвижим имот, когато е било във владение на имота преди предявяване на иска, решението по което се изпълнява. В случая, обаче, жалбата на Г.П. не попада в нито една от посочените в закона хипотези. Жалбоподателят не е страна в изпълнителното производство, нито разполага с правата на длъжник, но е принуден да търпи изпълнение върху имота, макар и понастоящем да се води негов собственик, предвид приложението на чл.452, ал.2, вр. ал.1 ГПК, която разпорежда постановява, че когато изпълнението е насочено върху имот, извършените от длъжника разпореждания с възбранения имот след вписването на възбраната, са недействителни спрямо вискателя и присъединилите се кредитори. В случая, възбраната върху процесния имот е вписана на 06.12.2010 г., а разпореждането от длъжника в полза на жалбоподателя е извършено на 15.12.2010 г., т.е. продажбата е извършена при наличието на вписана преди това възбрана върху имота по изпълнителното дело, поради което това разпореждане е непротивопоставимо на вискателите (включително и присъединения) и жалбоподателят следва да търпи принудителното изпълнение върху имота. Освен това, П. се е възползвал от правото си на жалба по чл.435, ал.4 ГПК, която е оставена без уважение от съда с Решение

С оглед горното, съдът намира, че жалбоподателят не е легитимиран да обжалва разпределението, като същият не разполага и с правен интерес за това. В този смисъл, депозираната от Г.П. жалба е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане от съда, а производството по делото следва да се прекрати в тази част.

По отношение на жалбата на длъжника А. Д. А.:

Жалбата е подадена в срока по чл.462, ал.2 ГПК, от легитимирано лице и срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, поради което е допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за основателна.

Разпределението е акт на съдебния изпълнител, с който се определя кои вземания подлежат на удовлетворяване, редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко от тях. В разпределението следва да бъдат включени вземанията, които са били предявени до деня на изготвянето му – на първоначалния вискател, на присъединените по право или по искане вискатели, както и разносните по изпълнението, които не са предварително внесени от вискателя и които съдебният изпълнител има право служебно да събере от длъжника на основание чл.79, ал.2 ГПК. Удовлетворяването на вземанията се определя при съобразяване с установения в чл.136, ал.1 ЗЗД ред на привилегиите, а степента на удовлетворяването им – при спазване на правилото за съразмерност, съгласно чл.136, ал.3 ЗЗД.

С оглед данните по изпълнителното дело, съдът намира, че ЧСИ Божилова неправилно не е включила в разпределението присъединения по право вискател „ПИБ“ АД. Банката участва в изпълнителното производство в качеството си на лице по см. на чл. 501, вр. с чл. 459, ал.2 ГПК - присъединен по право вискател, тъй като изпълнението е насочено върху имот, предмет на учредена в нейна полза ипотека и в случаите по чл.494 и чл.495 ГПК ипотекарният кредитор може да участва наравно с другите кредитори. Нормата на чл.495 ГПК е предвидена, за да гарантира правата на лица, които не са се снабдили с изпълнителен титул, но чиито вземания са обезпечени чрез залог или ипотека върху имущество, собственост на длъжника по изпълнителното дело. Тази функция, съобразена с разпоредбата на чл.173 ЗЗД, води до извод, че присъединяване по реда на чл.459 ГПК може да се извърши и относно лица, които не са кредитори на длъжника, стига изпълнението да е насочено върху вещи, притежавани в момента от длъжника, но предмет на ипотека, обезпечаващи вземания на тези кредитори към трети лица. Съгласно т.7 от ТР № 2 от 26.06.2015 г. по тълк.д.№ 2/2013 г., ОСГТК на ВКС, ипотекарният кредитор с ипотека, вписана след вписване на възбрани върху ипотекирания имот в полза на останалите кредитори се удовлетворява в реда на хирографарните кредитори. Същият е присъединен по право независимо от това кога и какви други актове са вписани относно ипотекирания имот, но не може да противопостави правото си на предпочтително удовлетворяване на нито един

от присъединените кредитори, които обаче могат да му противопоставят, както и на останалите, своите привилегии. Затова ипотекарният кредитор, който няма противопоставима специална привилегия се удовлетворява след кредиторите със специална привилегия и след кредиторите с обща привилегия (на тях той също няма какво да противопостави), т.е. в реда на хирографарните кредитори.

В случая, учредената в полза на „ПИБ“ АД като вписана след наложената в полза на вискателя Е.Д. възбрана е непротивопоставима на този вискател и на присъединения вискател „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД. Това означава, че ипотекарният кредитор не губи правото да получи удовлетворение от продажбата на ипотекирания имот, а единствено губи правото на предпочтително удовлетворяване, т.е. губи специалната си привилегия по чл.136, ал.1, т.3 ЗЗД. Поради това, като не може да противопостави на кредиторите с вписани възбрани правото си на предпочтително удовлетворение, ипотекарният кредитор „ПИБ“ ЕАД следва да участва в разпределението като хирографарен кредитор, т.е. да получи съразмерно удовлетворение съгласно чл.136, ал.3 ЗЗД. Ето защо, ЧСИ Божилова неправилно не е включила в разпределението и присъединения кредитор „ПИБ“ АД.

Неправилно е прието от ЧСИ като причина за невключване на „ПИБ“ АД в разпределението и това, че банката не е представила изпълнител лист или удостоверение по чл.456 ГПК. Тук следва да се има предвид, че насочването на изпълнението върху ипотекирания имот не прави обезпечения дълг изискуем и ипотекарният кредитор не може да бъде принуждаван да се снабдява с изпълнителен лист, ако се започне изпълнение върху този имот. На този етап, съгласно чл.459, ал.1, изр.2 ГПК задължението на ЧСИ е само да отдели за този вискател приспадащата му се сума и да я запази по своя сметка, в което се изразява и тежестта, която следва да понесат останалите кредитори. Предаването на сумата ще се осъществи ако и когато този вискател представи изпълнителен лист. А ако при установяване на правата на вискателя вземането се признае в по-малък размер или пък се отхвърли, съдебният изпълнител следва да разпредели заделената сума между останалите кредитори. Изрично нормата на чл.459, ал.1, изр.2 ГПК посочва, че сумата се предава на кредитора едва след представяне на изпълнителен лист, като зачитането на правата е възложено като служебно задължение на съдебния изпълнител, независимо от активността или бездействието на присъединения кредитор. В този смисъл, обстоятелството, че сумата се задържа до представяне на изпълнител лист следва от самия закон, но това задължение на ЧСИ не е изпълнено от него при извършване на разпределението, което води до незаконосъобразност на обжалваното изпълнително действие.

Основателно е възражението на длъжника и за неправилно разпределяне в полза на първоначалния вискател на разноски в размер на 5205.15 лв. В реда по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД подлежат на удовлетворяване в пълен размер вземанията за разноски по обезпечаването и принудителното изпълнение. Съгласно разясненията в т.6 от ТР № 2/26.06.2015 г. на ВКС, ОСГТК, не всички разноски по изпълнителното дело се ползват с право на предпочтително

удовлетворяване по този ред. С такова право се ползват разноските на първоначалния взыскател по осъществяването на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят и за образуване на изпълнителното дело, както и възнаграждението за един адвокат. Не се ползват с право на предпочтително удовлетворение присъдените разноски по осъдителния иск на взыскателя срещу длъжника, разноските в заповедното производство, както и разноските по издаването на изпълнителния лист, като тези разноски се прихващат от сумата, която се полага на взыскателя по разпределението в удовлетворение на неговото вземане съгласно чл.76, ал.2 ЗЗД. В конкретния случай, от протокола за разпределение е видно, че в разпределената на взыскателя Д. в реда по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД сума от 5205.15 лв. са включени направените от нея разноски в заповедното производство в размер на 2979.15 лв., които са й присъдени с издадения в нейна полза изпълнителен лист. С оглед задължителните разяснения на ВКС в цитираното тълкувателно решение, тези разноски не ползва с право на предпочтително удовлетворение, а се прихващат от сумата, която се полага на взыскателя по разпределението в удовлетворение на неговото вземане съгласно чл.76, ал.2 ЗЗД. Ето защо, в случая извършеното разпределяне с привилегия на тези разноски в размер на 2979.15 лв. е неправилно и е основание за отмяна на обжалваното изпълнително действие, като на ЧСИ следва да се укаже да прихване разноските от заповедното производство от сумата, която се полага на взыскателката.

Съдът намира жалбата на длъжника в останалата част за неоснователна. В случая, в протокола за разпределение таксите по изпълнението в полза на ЧСИ и тези, платени от взыскателя са посочени както по основание, така и по размер, поради което не е налице неяснота относно индивидуализацията на таксите.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че изготвеното с протокол от 20.11.2020 г. разпределение от ЧСИ Божилова следва да бъде отменено, като на съдебния изпълнител се укаже, че следва да включи в реда за съразмерно разпределяне между хирографарните кредитори и присъединения по право кредитор „ПИБ“ АД, за който следва да се отдели приспадащата се по съразмерност сума и да се посочи, че сумата ще се предаде на този взыскател след представяне на изпълнителен лист. ЧСИ Божилова следва също така да прихване разноските на взыскателката Д. в заповедното производство от сумата, която й се полага по разпределението в удовлетворение на нейното вземане съгласно чл.76, ал.2 ЗЗД, тъй като тези разноски не се ползват с привилегия.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Г. Д. П. от гр.В., ул.“С.“ № *, ет.*, ап.*, трето лице по изпълнителното дело, против Протокол за разпределение от 20.11.2020 г. по изпълнително дело № 20198000400955 по описа на ЧСИ Ивелина Божилова, рег.№ 800 на КЧСИ, на суми, постъпили след публична продажба на недвижим имот – 1/2 ид.ч. от

самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.607.108.1.8 по КККР на гр.Бургас.

ОТМЕНЯ по жалбата на АЛ. Д. АЛ. от гр.В., ул.“С.“ *, вх.*, ет.*, ап.*, длъжник по изпълнителното дело, **Протокол за разпределение от 20.11.2020 г.** по изпълнително дело № 20198000400955 по описа на ЧСИ Ивелина Божилова, рег.№ 800 на КЧСИ, на суми, постъпили след публична продажба на недвижим имот – 1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.607.108.1.8 по КККР на гр.Бургас.

ВРЪЩА делото на ЧСИ Ивелина Божилова – рег.№ 800 за изготвяне на ново разпределение, съобразно дадените в мотивите на решението указания.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр.Бургас в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____